

Adı ve Soyadı : Ceylan Kurt
Okulu : G.S. Akademi
Sınıfı : 10.1.B
Okul No : 16.732
Öğrenci Bilgileri : Ceylan Kurt
G.S. Akademi
10.1.B
16.732
Anadolulu Lisesi

Ek-2

Tarihi:...../...../20...

BİR BİLENLE BİLGE NESİL PROJESİ KOMPOZİSYON KAĞIDI

Kurum kodu:(Kurum kodu il koordinasyon kurulu tarafından verilir)

Sayı:..... (Sayı il koordinasyon kurulu tarafından verilir)

Kompozisyona konu olan kitap: Yazmak

Proje danışman öğretmeni: Zeynep ARPA

Kompozisyon yazım alanı(Kompozisyon tek yaprağa arkalı önlü 2 sayfa olarak yazılır.)

Başlık: İÇİNDEKİ YAŞAM

Ne gariptir ki insanlar o kadar acı setmelerine rağmen hayata devam edebiliyorlar. İnsana ağır gelmez mi bu kadar acı? Bunca şeyi unutup tekrardan başlamak zor değil mi? Yaşamak, mücadelelerimiz insanı geçmişteki yenilgilerinden ders almaya zorlar. Peki insan ders alarak mı yaşamalı yoksa hata yapmayarak acılardan mı kaçmalı?

İnsanın geçmişinde, şuanında yaşamak için bir sebebin kalmadığı, yaşamaktan bıktığı söz enlar olmuştur. İnsan bu sırada yaralarıyla zaman harcarken bir hayatı olduğunu, iyi anlarını, güzel günlerini unuttur. İnsan kendini iyileştirebilecek, zor zamanlarında omzuna yaslanabileceği insanlardan teker teker vazgeçer. Çünkü hayat bizim ummadığımız zamanlarda yaşamak hevesimizi kıldı. Ama bazen de her şeyi bir kenara bırakıp kendimizi düşünmemiz gerekiyor aslında. Ne kadar acılarımız yaralarımız olsa da insan kendinden, hayatından vazgeçmemeli. Bazıları yaşamak için ölmeyi tercih eder. Ölmek hayata karşı verilen en büyük yenilgidir. Yenilgilerle dolu bir hayat yerine bir sıfır önde başlayın. Bazen yaşamak için belkide canın yorulmalıdır. Hayatın yavaş yavaş kuraklaşır bu.

Hayat öyle acımasızdır ki umutların öyle tükenir ki artık sadece hayallerinle ayakta kalabiliyorsunuzdur. Gerçek olmasa da yine de bazen hayallere sığınmak gerekiyor. Gerçeklerin ağır geldiği bir dünyada bu da bir sesenektir.

Aslında yaşam mücadelesi, uşuz bucaşız bir evrende zoruna aldırış etmeden yol bulmak gibidir. Yolunu ya hayatın getirdikleriyle bazen savrulmak bazen de W durarak bulursun ya da kendi yolunu kendin çizersin.

Bu yolda her canın yandığında keşkelere başvurmak eğer yaşamak insana önce geçmişine tatilip kalmayıp sorunı yaşamak için uğraşmalı, çötsa hep keşkelere yüzünden yaşamımızı sefilmez kılarız.

Aslında hayat dediğin bunca mutsuzluğun arasında ufak ufak serpiştirilen mutluluklardır. Yani sende bu mutluluklarla hayatta kalmalısın. Konuşmadan enlaştığın, yaşam mücadelesi gözlerinden okunan, işine yalnızlık işleniş insanları dost edinmeli, onlara sığınmalı. Cahit Zarifoğlundaki yaşamak adlı eserindeki gibi yaşamak eğer bu hakkını vermek gerek. Devam mı edeceksin çötsa kurtaklar gibi pes mi edeceksin bir daha düşün istersen. Yargunluklarının, karanlıklarının seni ilerdeki olgun kişiye götürmesine izin ver ki ilk pirtinada yitilma. Hayat her ne kadar ansızın, habersiz senin boynunu bütse de vargeçmek ilerdeki en büyük pişmanlığın olur. Pes etmek mi? Asla.